

Hráli jsme extraligu, pánové! Ano je to tak, dostali jsme první a jako jediný celek v soutěži „kanára“ v podobě výsledku 0–8 od „béčka“ Polabin. Porážku v tomto zápase jsme očekávali, jelikož šlo o jednoho z favoritů skupiny „D“ druhé ligy, ale takový to výprask nehádal ani ten největší pesimista. Jelikož měl celek Polabin extraligový zápas předebrán, přijelo si do Třebíče zahrát hned pět z osmi hráčů, kteří hrají také nejvyšší šachovou soutěž ČR. A my jsme měli tu čest si s nimi změřit své síly. Statistická čísla nám však moc šancí na výhry nedávala, každý z nás měl soupeře min. o 150 elo bodů silnějšího, většina z nás pak se blížila k hranici 200 elo bodů rozdílu ve prospěch soupeře. Takže spíš jak na výsledek celku, jsme se zaměřovali na zábavu a požitky z šachové hry. Vznikaly tak zajímavé a bojovné partie, ve kterých rozhodně nebylo nic jednoznačně prohrané. Takže po pořádku k partiím.

1. Čížek A. – Petr M. – Hrála se francouzská obrana. Náš Toník hrál bílými, vedl si dobře a bojovně, končil partii jako poslední. V partii získal i výhodu, která byla pravděpodobně i rozhodná. Výhoda spočívala ve volném postupujícím pěšci, kterého náš hráč vlastnil, k němu pak měl věž proti dvěma lehkým figurám. V partii se pravděpodobně přehlédl a o pěšce a tím i výhodu přišel. Bez pěšce se už jednoznačně hrálo na vítězství černého, který zkušeně dovedl partii do vítězného konce 0–1.

2. Hrabuša M. – Švanda P. – Katalánská je oblíbená obrana našeho hráče. Tentokrát se s toho ovšem stala miniaturka v náš neprospěch. „Oběť v podobě tahu g2-g4 se asi musí přijmout“, lamentoval Pavel po partii. „Já ji chtěl odmítnout a ono to asi nejde. Kdybych ji přijal, musel bych znát, jak je to dál a to já nevím, je tam spousta taktických spleťových cestíček, musím se na to podívat“. Tolik zprostředkovaná citace samotného autora této partie. Já bych jen za pomoci počítače dodal, odmítnout oběť ještě asi šlo, i když by se asi jednalo o šachovou novinku, ale snaha o jednoduché výměny figur tahem Jh7 už bylo, jinak na chladný motor computeru opravdu mnoho. Co dodat, Pavle, nic si z toho nedělej, prohráli jsme všichni :) 1–0.

3. Vojtěch L. – Červený M. – Anglická v podání bílými hrajícího Ladi vypadala opravdu nadějně, dlouhé přeskupování figur však vedlo k výhodě černými hrajícího Martina. Náš hráč však dokázal následnou bojovou hrou soupeřovu výhodu zneutralizovat a ve vyrovnané pozici nabídl remis. Soupeř však nabídku nepřijal. Laďa si po delším čase odebral drzého postoupělého pěšce, což asi vedlo k následným potížím. V dámské koncovce ještě bojovně odolával početné převaze soupeřových pěšců, zkusil ještě pozornost Martina a nabídl k dobrání svoji dámu s následným patem. Po této jednoduché zkoušce však Laďa Vojtěch už jen Martinu Červenému poblahopřál k výhře 0–1.

4. Jedlička A. – Pavliš J. – Dámský gambit sehrál černými náš hráč bezchybně. Soupeř si však jako bílý ze zahájení svoji drobnou výhodu zachoval a šachovou převahou i nadále zesiloval. Partie přešla sice do věžové, nicméně absolutně již pro našeho hráče prohrané koncovky. Jarda už jen svého soupeře trénoval v jejím vyhrávání, pár tahů před vítěznou proměnou pěšce v dámu, partii vzdal 1–0.

Ladislav Vojtěch a Jaromír Pavliš přemýšlí nad svými pozicemi

5. Milostný M. – Novotný M. – Grünfeldova indická se hrála na páté desce. Velmi divoká partie která byla ve většině trvání výhodnější pro našeho, bílými hrajícího Miloše. Pravděpodobně to bylo složitostí pozice, která zabránila Milošovi proměnit výhodu v celý bod. V partii postupem času povolil otěže ve vedení svých figurek – pozice se začala postupně, leč nekompromisně překlopotat k výhodě za soupeře hrajícího Michala, ten už si zkušeně nenechal výsledek partie ujít 0–1.

6. Mojžíš J. – Bradáč R. – Nimcovičova indická to měla být. Moje partie se sympatickým hráčem, panem Mojžíšem. A proč měla, inu nejsem si zcela jist, protože to pořadí tahů mi bylo neznámé, ale na názvu nezáleží. Svě černé figurky jsem rozestavěl znamenitě a pozice byla za černého výtečná. Bohužel však jen opticky, neboť Fritz se mnou nesouhlasil a to dosti hlasitě na což jsem přišel v průběhu hry také a tak jsem stál celou dobu výrazně hůře. Ale opticky má, na oko krásná pozice lahodila pohledům mých spoluhráčů a tak jim snad i dodávala sílu do dalších bojů. Já se však z vypětím všech sil a ztrátou takřka veškerého času snažil „vylhat“ ze špatné pozice. To se mi také před časovkou s přispěním mého soupeře podařilo a tak jsme oba s minutou na hodinách vstupovali do blicky, počítačem ohodnocené pozice číslem 0.00, tedy rovná či nejasná. Po pár odblicaných tazích však již bylo zřejmé, který z nás je napsán na soupisce mužstva hrajícího v nejvyšší soutěži ČR 1–0.

7. Ciešlak L. – Čížinský P. – Sicilská, přesněji urychlená dračí varianta sicilské obrany se k mému potěšení hrála na sousední desce. Co dodat, jak už jsem psal minule, jsou to pozice z

jiné planety a těžko hodnotit. Tentokrát si náš hráč zahrál s bílými kameny a opět bylo na co koukat a opravdu stojí za přehrání. Nedá mi to a proto přikládám diagram:

{showChessDiagram}2r2k1r/p2q1pb1/3p2p1/4p1N1/2p1P1b1/1B2B3/PPPQ4/R3K2R w - - -
-,normal,center,Pozice po 21. tahu v partii Cieślak – Čížinský{/showChessDiagram}

Toto je pozice po tahu 21. — Sxg4 a právě zde mohl Leszek partii rozhodnout ve svůj prospěch a to kuriozním tahem 22.0-0! Ano, představte si, opticky je to

šílené. Vždyť bílý nemá žádného z pěsců

f

,

g

ani

h

,

na slupci

h

dokonce operuje soupeřova věž. Přesto je to vyhrávající tah, po kterém věž bílého dává drtivý úder černému po

f

slupci a zároveň král kryje pole vniku soupeřovy věže, políčko

h2

. Náš hráč bohužel tento klíčový, počítačový tah nenašel a tím i partii prohrál. Holt, jsme jen lidi, ne stroje 0–1.

8. Just P. – Huňáček J. – Francouzská obrana se hrála v podání, černými hrajícím J. Huňáčkem. Po zahájení, v kterém evidentně soupeř našeho hráče tápal, stál Jarda lépe, při nestejných rošádách zahájil útok na soupeřova krále. V útoku však nepokračoval a dal tak šanci soupeřovi, který se jí chopil k útoku na opačné straně šachovnice. Po té se už hrálo jen podle not protivníka, pana Justa. Partie tak i po houževnaté obraně našeho hráče skončila ve prospěch soupeře 1–0.

Takže zápas skončil drtivým úderem v podobě prohry našeho týmu 0–8. Proto jsem hledal nějaké povzbudivé motto, které by rozptýlilo chmurné myšlenky mých spoluhráčů po opět nevydařeném zápase. A napadlo mě při pohledu do soupisky na zvukná jména soupeřů už v názvu zmiňované: „Hráli jsme extraligu, pánové!“, a tak se nemáme za co stydět. Za čtrnáct dnů se opět uvidíme na šachovém bojišti a to již s přijatelnějším soupeřem, a tak tedy hrrrrr na ně.

ŠK Caissa Třebíč „B“ – 2222 ŠK Polabiny „B“ 0 – 8

Napsal uživatel Roman Bradáč

Pondělí, 10 Leden 2011 09:52 - Aktualizováno Úterý, 11 Leden 2011 19:25

Pohled na 5.–8. šachovnici